

CRÒNICA DE LA FESTA DE MOROS I CRISTIANS 2025

Filà Cids

Alcoi

...dedicat a tots els Cids perquè...

Ser Cid és sentir **orgull i honor**, no sols portem un trage i un nom que ens representa, també podem sentir el pes de la història i el legat de les tradicions en cada capa, en cada casc i en cada arma.

Ser Cid és connexió entre **tradició** i els temps moderns que ens fan formar part d'alguna cosa gran.

Ser Cid és **emoció** perquè cadascun dels moments està ple de sensacions que vivim de forma intensa fins a desbordar d'alegria.

Ser Cid també és **sentir** nostàlgia per aquells que ja no estan, però que també han escrit la nostra història i sempre estaran amb nosaltres.

Ser Cid és **germanor**, no sols som membres de la mateixa filà, som membres de la mateixa família en la qual cada abraçada, cada somriure, reafirma el que som, la **família Cid.**

Diumenge 20 d'abril de 2025. Glòria Major

Hui comencen les nits d'abril, nits de primavera, de música i de festa. Som gent de carrer, d'eixir a pegar la volteta i vorer dos filaetes i encetem aquests dies amb la Glòria Major.

Enguany és el torn dels nostres amics Miguel Clement al carrer i Jorge Almagro al Preventori.

Als alts d'Alcoi enguany fa frescoreta, però la millor forma d'entrar en calor és sentir-se ben abrigat i acompanyat. La Glòria transcorre de forma emotiva i en "petit comité" el nostre Glorier Jorge camina amb pas ferm per tot el recorregut.

Al carrer ja se sent rebombori, i amb l'arrancada esclata l'alegria, les ganes. L'emoció és evident en Miguel que emparat per la resta de la filà, família i tot el públic que ix a vorer l'acte xafa ben fort els carrers amb el trage de Cid.

Diumenge 27 d'abril de 2025. Glòria Infantil

A les 09:30 després d'eixir de l'església de Sant Jordi és el moment d'acompanyar el protagonista del dia fins a l'esmorzar a la filà, el nostre Glorier infantil Leo Mataix amb els seus devanits pares Riqui i Tati.

Amb la música tocant xiquets i majors entrem al nostre carrer, és un carrer molt transitat i després de fer una espècie "d'encaro" de Gloriers Infantils, obrim pas perquè passen altres filaes abans que els nostres pirotècnics Vicent i Hèctor boten foc a la traca amb l'arribada de Leo.

Divendres 2 de maig de 2025. Dia dels Músics

Hui és el gran dia, l'olor a festa, el so de les bandes de música, les abraçades intenses i ben fortes, el gustet de la mentireta, per fi... ja estan ací. És l'inici de 4 dies als quals el món para i la resta del planeta deixa d'existir, com si Alcoi estigués dins d'una bombolla harmoniosa, plena de color i envoltada pel sentiment fester.

La plaça d'Espanya està de gom a gom, s'escolta el rebombori de la gent després que les bandes de música entren, fins que de sobte, totes les llums s'apaguen i comença a sonar l'himne. Tots junts cantem i a més a més, convençuts que ho fem d'allò més bé. Després de l'espectacular castell de focs s'encenen les llums i l'enramà, per fi estem en festes!

Recurrent el carrer de Sant Jaume acompanyats per la banda de música arribem fins la filà, a les 21:45 ja estem tots preparats per entrar a sopar, quins nervis, i quin atac d'ansietat... em queda bateria?, m'he oblidat del mòbil?, entrem en fila d'un en un o de dos en dos?, és el primer dia de festes en què oficialment estrenem el nostre QR, quina meravella! Només entrar a la filà, Raquel Ortiz i Lucía Silvestre estan assegudes a una taula com mestres passant llista a l'escola i amb un "catxarret" de llum verda i llum roja, si et toca la roja... error!! Cooooorrreee que no sopes!!

Una vegada passat el filtre de l'ull que tot ho veu, ens asseiem per tastar la típica olleta, alguns sopen ràpidament amb una mica de pressa per arribar a casa, altres l'assaboreixen tranquil·lament a l'espera de les postres, però... i el plàtan?

Enguany tampoc tenim entraeta, estem fent-se sosos o és que tots volem matinar per anar a la Missa del Fester?

Millor, tots a dormir que açò ja no ho para ningú, que Sant Jordi ens agafe confessats!!

Dissabte 3 de maig de 2025. Dia de l'Entrada

El cel encara està fosc i pareix que a estes hores els carrers encara ningú els ha posat, però en mirar per la finestra de casa es poden vorer algunes llums enceses. Alguns acabaran d'arribar i altres ja inicien el seu dia amb café, un herberet, biri biri o timonet.

Malles, túnica, cinturó, bossa... en posar un peu al carrer, ens assabentem que els carrers si estan posats, els estan engalanant de cadires perquè el públic pugui veure baixar les millors festes del món mundial.

5:00; els primers Cids comencen a arribar i Vicent i Javi reparteixen els "lutos", les 10 armes i l'espasa que obrirà la Diana. L'enramà encara està encesa, la plaça ja està plena i els festers que encara no s'han de preparar es fan alguns refrigeris per a calfar, comencen les primeres abraçades i el mateix desig per a tots "Ei, Coque, bon dia i bones festes!, Xe, Salva! Bon dia i bones festes!!"...

5:45; després de cantar l'himne, els nostres Cids ja estan en formació encapçalats per Jorge Gisbert com a cabo preparats per tal d'arrancar Diana, mentre, per darrere Mario Valls col·loca les capes mesurant de forma mil·limètrica els plecs i l'altura de les borles perquè tots estiguen perfectes.

5:57; els Cids en formació van seguits de 30 músics de la Unió Musical Atzeneta que interpreten "El Fusteret", Jorge Gisbert inicia l'arrancà de Diana pegant dos mitges

voltes a l'espasa que besa el terra, seguidament recorre l'esquadra mirant i amb un somriure per a cadascun dels seus companys, quins xavals més guapos tenim! Un minut després alçant la seua mà esquerra i després l'espasa, aconsegueix l'aplaudiment del públic a la Plaça d'Espanya.

Els dinaners avancen imparables i a les 06:03 giren el cantó del castell per tal d'arribar a l'església de Sant Jordi en la que a les 06:08 una vegada l'espasa mira al cel els Cids giren esquadra al nostre patró Sant Jordi. El gir ha de ser ràpid i compenetrat, però en un instant de nerviosisme per totes les mirades hi ha una arma que s'enganxa en una capa quedant així espatllada la simetria realitzada inicialment per Mario però sense fer malbé l'espectacular gir d'esquadra.

A les 06:19 arribem al cantó del Bambú i la formació torna a posar-se al seu lloc, després dels tocs del bombo, els músics inicien novament el pas doble "El Fusteret"; comencen a caure quatre gotes que, malgrat que ens fan tremolar, no impediran el pas ni aombraran els somriures dianers.

Ja a País Valencià, a les 06:24 és el torn que Nicolás Sempere arranque com a cabo, Juanjo s'arrima a col·locar-li la capa i les borles, pareix que Mario i Juanjo van estudiar moda perquè no en passen una. Després dels tocs del bombo arranca el segon tram, que amb el seu "desparpajo" aconsegueix l'aplaudiment del tímid públic que ja va "assomant" el cap.

Arribem a la Placeta de la Creu Roja i amb l'eixida del sol de fons, és el moment de parar. Felicitacions, abraçades, besadetes i records d'anècdotes fins a arribar al partidor on iniciarà l'arrancà de la Diana del Carbonato.

06:56; els dianers de l'arrancà del Carbonato arriben a la línia d'eixida. Ja estan preparats, Juanjo abraça al cabo Quique Romá i li pega les dos palmadetes de rigor a l'esquena, es veu que els cabos sense això no arranquen o igual és una contrasenya secreta entre els de la cúpula!

Krouger comença a sonar, el cabo marca el pas perquè tots arranquen Alfredo, Rafa i Carles miren els peus dels seus companys, algú pareix que s'ha despistat!, però ràpidament unifiquen compàs i és tanta l'emoció que projecten que no s'ha notat res!. Després que Quique alce l'espasa, l'esquadra dianera precedida per una marea de Cids que han aplaudit l'arrancà, avança imparable Sant Nicolauet cap avall.

A les 07:22; Carles Esteve encapçalant l'esquadra com a cabo, fa l'entrada triomfal dels Cids a la Plaça d'Espanya, finalitzant la formació de la resta de dianers i donant l'ordre a toc d'espasa de fer dos files per a deixar que els nostres músics reben el seu aplaudiment.

Tant de camí fa fam i arribem a l'esmorzar de la filà i... un altra vegada el QR! Quin esmorzarot de déus, una torrà com Sant Jordi mana!, ous, pebrera, tomaqueta amb tonyina... i ostres! Una barra de pa per plat... aquest nou càtering està ben ple de "Sabors".

Ratlla negra, ratlla gris, maquillatge tonalitat 15 d'agost... Mentre els esquadrers són atesos per un expert equip assessor d'imatge, uns biri biris i herberets a la barra donen l'empenta necessària per a poder pujar fins al partididor... demanarem al pròxim alcalde que faci el centre pla!

Ja estem tots preparats al partididor i Javi ha repartit totes les armes, enguany ningú s'ha quedat sense! Els xiquets a la carrossa diuen present a Ulises i Jordi i els majorets ja formen a les seues esquadres amb Jaume Calabuig i els seus ajudants. La roponà ja està preparada amb Isa Navajas al capdavant, l'esquadra en posició per a l'atac i el guió i les banderoles encapçalades per Laura Arenas, Juliá Masiá i Laura Medina ben rectes perquè tot el món sàpiga que els Cids ja baixen.

És en aquest moment quan Juanjo comença a suar com un pollastre, ai, Senyor!, l'aplicació falla, que estrany, no?... cronista, alguns pensen que fotògrafa (s'han enganyat d'Elena) i ara "recadera"!, carrera cap avall amb el mòbil de Juanjo en mà vaig aconseguir arribar "al balconet", no sense abans haver esquivat a tres policies perquè algú solucionés el tema. Com ho va aconseguir?, pensareu alguns... durant 15 minuts vaig portar el pin dels que manen, el pin de l'Associació –gràcies, Juanjo per permetre'm uns minuts amb eixe superpoder. –Ei, però torna-me'!!– Acabà dient Juanjo.

Ja ressonen els timbals, i el terra tremola baix els nostres peus, una veu coneguda fa que els Cids baixem amb més força encara quan Sílvia diu des del balconet –Avant la Filà Cids!– fortuna la nostra de vore't allí dalt vestida de roig i poder compartir amb tu aquests moments, que guapa estava, eh, José!

Ja sona la nostra benvolguda marxa Tino Herrera que de segur se sent des d'Atzeneta d'Albaida i arranca l'esquadra amb Carles Esteve com a cabo, no es pot estar més devanit! El futur capità, part de la família a l'esquadra i hui repeteix per segona volta el cabo, es veu que li agrada prou...

El seu relleu com a cabo Alfredo Miralles, guia l'esquadra de forma triomfal fins a la Plaça demostrant veterania a cada moviment de la porra.

Ja prop del Calderón inicien els del segon tram d'esquadra amb Paco Piñero com a cabo. Transmet passió, i a pas lleuger, aconsegueix alçar l'aplaudiment del públic, quanta felicitat transmesa mitjançant somriures!

El relleu en Sant Llorenç s'obri camí amb una tendra abraçada de Paco i el seu fill, Kiko Piñero demostrant que el sentiment es transmet de generació en generació, i... arribats a aquest punt, perdoneu-me però... quin somriure, quina actitud i "quin tio més templat"!

Xino-xano, sense talls, i en un dia primaveral però sense flors, Fernando Clement, en qui ha delegat Luis Gosálbez com a Cop, tanca la nostra entrada.

Després del dinarot, en el que si no t'has apuntat no entres, i el discurs de Juanjo de increïblement 30 segons, el bot d'altura de Raúl i el Lelo, ens esperen els "bailoteos" a la Plaça de Dins amb la nostra Xaranga a partir d'ací "sálvese quien pueda" fins arribar al sopar i continuar! O... demà més!

Diumenge 4 de maig de 2025. Dia de Sant Jordi

08:45 Hui és el dia del nostre Patró encara que enguany siga 4 de maig. Com cada any La Font Redona es cobreix de roig, una vegada el nostre Sergent Javi ha repartit les espases dianeres i armes de xiquets i majors per a la Segona Diana i tots hem passat el QR, és l'hora d'arrancar, i és el torn que Juanjo diga... "Som molts, qui no vullga eixir, però que es queden 5 o 6 esquadres, que torne l'arma, per favor.", es veu que cada any a la segona Diana regalen alguna cosa... i no serà una planxa perquè hi havia capes ben arrugadetes!

Amb els músics interpretant "El K'sar el Yedid" i "Primavera" a les 09:17 arribem la marea roja a la Bandeja i encara que el camí ha sigut curt és suficient per a fer una miqueta de gana.

I un altra vegada QR...! Mullaoret de tomaca, ous fregits, pebrera... i perdoneu-me, però continue aclaparada per tindre una altra barreta de pa per plat. Mentre fem les "xarraetes" comentant el dia d'ahir i una vegada hem omplit panxa, és el torn d'anar a vorer la processó de la Relíquia en la que Miguel Clement serà l'encarregat de portar el Guió... com serà el trage del Sant Jordiet?.

Uns han anat a veure la processó, altres a fer-se una mentireta al solet i altres a descansar un poc els peus fins a les 13:00 que és el nostre particular homenatge al Fester Veterà.

Enguany és el torn de Luís Gosálbes Soler rodejat dels seus. Amb Apòstol Poeta Arnaldo fa la presentació i un recorregut fester de l'homenatjat al qual, tot seguit, el nostre Primer Tro li imposa la insígnia que sempre li recordarà que forma part

d'aquesta gran família. L'emoció de Luís és evident, però respon amb simpatia a cadascuna de les preguntes que el nostre entrevistador, Juanjo, li fa.

Encara que hem picat alguna coseta és hora d'omplir panxeta que el dia és llarg! Així que entre xarradeta i xarradeta la cercavila ens porta fins la filà a la que hui el QR es vist de gala, és el dia del nostre Patró! Com cada any la filà s'ompli de gom a gom, ja no cabem i encara que tenim ventiladors nous... fa calor... Juanjo, per favor, ves pensant a tombar parets!

Un bon dinar amb quisquilla de Dénia, pernil ibèric i altres "manjars" ens permet descansar una estona i gaudir dels riures, de les batalletes dels dies anteriors, l'alegria del dia és evident. Després del plat principal és el torn del discurs i agraïments del nostre primer tro, però enguany es veu que no s'ha estudiat bé els noms.

Després del dinar és l'hora de continuar amb la festa o d'anar a la Processó, segons si necessites punts o no. Jorge Almagro obri la processó al nostre Patró; és per a molts un acte molt emotiu i per devoció o costum, com la segona Diana un acte concorregut pels Cids que omplien els carrers de roig i gris, es veu que n'hi ha molts que han de purgar pecats. Un poc passades les 09:30 i amb l'arribada a l'Església de Sant Jordi del Cop Miguel Clement tanquem amb un èxit aclaparador aquest acte.

Arriben les 22:00 i és l'hora del sopar del dia de Sant Jordi, Ovidio i Lucía ja estan preparats perquè ja sabeu el que toca... un altra volta el QR!

Prou entradeta la nit i després d'un soparet de plantaillo el carrer Sant Nicolau s'omplia d'autobusos i carrosses, llums i música de tota classe i els Cids, per descomptat, també teníem la nostra representació. Raquel Ortiz, va gestionar ,entre altres, un autobús descapotable que vam omplir de gent amb poca vergonya i energia per a "rato". Llançàvem per l'aire coses vàries i pareix que el públic de la Retreta mai ha vist pilotes de plàstic, joguines o gorres ... I alguns, fins i tot, nugaven llençols a les baranes de la Glorieta per si poden fer l'agost!

Dissabte 5 de maig de 2025. Dia dels Trons

Hui és l'últim dia abans del descans del guerrer i quina millor forma de començar que agafant forces amb el nostre típic esmorzar.

Després de la provocació Mora, a les 10:45 sonant com música al cor fester comencem l'Alardo del matí, taps, trabucs, pólvora i pistons preparats per a la música celestial.

Al matí les tropes Cids avancen sense por liderades per José Luís Tomás, Alfredo Soler, Juanmi Boronat i Jordi Gisbert, que carreguen i disparen el trabuc amb el seu batalló per tal d'intentar acovardir als Moros i tractar de guanyar la batalla.

Enguany també és un acte popular entre els Cids al que, encara que no estiguen obligats, acudeixen molts festers, potser siga com una catarsi emocional o potser siga perquè ja saben que al final guanyaran la guerra!

Totes les batalles es compliquen i els guerrers necessiten parar a descansar i pillar forces per continuar, segurament al seu dia ho farien amb un "xusco" de pa mig sec, un tros de formatge i una gerra de vi, però després de varies batalles de segur que els cuiners de les tropes van fer algun curs de cuina i ho van canviar per un bon putxero.

A les 17:30 ja és hora de continuar, encara que la panxa ben plena no sabem si és la millor opció per a estar desperts i àgils a la batalla. De vesprada lideren el batalló Vicent Aznar, Kiko Piñero, Arnaldo i Xufa qui, trabucà rere trabucà, contribueixen a fer que els Cristians recuperem el Castell, per fi Alcoi és nostre!!

Són les 21:30 i la plaça es fa fosca, ens acompanyen el so de les campanes de Santa Maria, l'himne de Sant Jordi i una figura il·luminada al Castell, és el moment de l'Aparició, en la que el Sant Jordiet, Martín Bellver, mostra la seua presència pujant al seu cavall blanc, és un moment molt emotiu, vibrant i únic a les festes; per alguns pel fet que representa Sant Jordiet tirant les fletxes des del Castell, l'ajuda miraculosa que Sant Jordi presta al poble d'Alcoi per a guanyar la batalla, i per a altres, simplement perquè les festes ja s'acaben.

Però no, açò no acaba ací,enguany estrenem soparets. A les 22:00 una bona taulà al carreró amb 16 músics, amenitzen el sopar al qual Javi Ruiz fa el seu debut amb el trombó damunt la taula, es nota que a classe és l'alumne avançat!

I ara ja sí que sí, per a tancar les festes la gran sorpresa final per a tots els Cids. Propet de l'església de Sant Jordi apareix un ser estrany, porta una cosa similar a un barret de colors i, espasa en mà, comença a cridar mentre aixeca l'altra mà... "Todos abajo, todos abajo!!" –"quin susto sogre!"– menys mal que anava vestit de roig i no portava bigot...

De sobte la música comença a sonar a ritme de "Carros de Fuego", hi ha un carro custodiat per Vicent Aznar, Javi i Jorge Ruiz i per Arnaldo quan de sobte, per fi un any més el cel es torna blanc, una pluja de tovallons ompli el carrer, els músics que havien vingut amb cotxe pareix que tornaran amb barca perquè tots junts s'estoven a terra simulant un viatge pel mar mentre continuen tocant, i tots els Cids bojós d'alegria

desbordant comencem a botar, a cantar i a anar amunt i avall com si el món o les festes s'acabaren...

Agraïments

M'agradaria finalitzar la crònica agraïnt a Juanjo, el nostre primer Tro, que en fluixejar de l'emoció boja per guanyar l'olleta em convencerà per escriure aquests fulls.

Els que el coneixeu sabeu que Juanjo no és massa insistent... i que al final la N amb la O és un SI. Per a mi, ha estat tot un repte i una gran responsabilitat que espere, almenys, haver defensat com els Cids ens mereixem.

També, agrair a tota la junta directiva, a Javi el nostre Sergent, i a tots els que heu col·laborat, amb una menció especial per als gestors del QR, l'esforç perquè tot isca bé. Preparar unes festes de 10 és una tasca de vegades una mica complicada, requereix esforç, il·lusió i dedicació d'hores que molts de nosaltres no veem, però que es reflecteixen als resultats i al grau de satisfacció d'un treball fet amb amor, per i per a la família Cid.

I per últim però no menys important, agrair a la nostra banda Unió Musical Atzeneta les boges ganes incansables de bufar i bufar.

I ara Junta Directiva, si voleu descarregar la crònica per a penjar-la a la web, escanejeu el QR!

Visca Sant Jordi i visca els Cids!

Alcoi, 30 de maig de 2025

Elena Vicens Ripoll